

Agnieszka Kruk, Maria Kulisiewicz-Kubiela

Babice Stare, woj. warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 18, 91

1984

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BABICE STARE
woj. warszawskie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badaniami kierowały mgr mgr Agnieszka Kruk i Małgorzata Kulińska-Kubiś. Finansował Konserwator Zabytków m. st. Warszawy. Pierwszy sezon badań, cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich.

Badania na stanowisku miały charakter ratowniczy. Wykopy zlokalizowane zostały na kulminacji wzniesienia, na terenie zagrożonym budownictwem. Przebadano obszar o powierzchni 170 m². Odsłonięto 20 obiektów w znacznym stopniu zniszczonych. Były to groby jamowe i jeden popielnicowy.

Wypełniaka grobów jamowych tworzyła czarna ziemia z węglkami drzewnymi, a niekiedy ciemno-brązowa ziemia. Znalezione w nich fragmenty ceramiki, w tym również wtórnie orzepalone oraz drobne ułamki kości. Na uwagę zasługuje grób nr 13, gdzie w wypełnisku jamy grobowej natrafiono na brązową zapinkę - A. 68.

Grób popielnicowy /nr 16/ zawierał zniszczoną popielnicę, w której występowała szara ziemia z ułami kości. Ponadto z wypełniaka jamy pochodzi żelazny klucz zamka, fragment brązowej zapinki.

Na podstawie wstępnej analizy materiału zabytkowego odkryte obiekty można datować na wczesną fazę okresu wpływów rzymskich.

Materiały znajdują się w PAK PKZ O/Warszawa.

BIAŁOBRZEGI
woj. rzeszowskie
Stanowisko 8

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadziła mgr Joanna Podgórska-Czopek. Finansowała Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań, Osada kultury przeworskiej z późnego okresu wpływów rzymskich.

Stanowisko odkryte zostało w czasie badań powierzchniowych AZP w 1982 roku. Położone jest ono na rozległej wysoczyźnie na terasie nadzalewowej Wisłoka, około 300 m na południowy wschód od byłego folwarku, w przysiółku Zadworze.

Badania miały charakter sondażowy. Założono trzy sondáže i 1 wykop, które objęły łącznie 26 m² powierzchni stanowiska. Odkryto 1 obiekt ze znaczną ilością ceramiki, ciężarkami glinianymi i brykami żużla. Na dnie obiektu wystąpiły skupiska polepy i gliny. Materiał z warstwy kulturowej /mierzszość do 70 cm/ stanowią fragmenty ceramiki lepionej ręcznie i toczonej na kole, fragment przęślika, noża żelaznego i bryki żużla. Osadę można datować na późny okres wpływów rzymskich.

Dokumentację i materiały z badań złożono w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie.

Planuje się kontynuację badań.

BIAŁOGARD
woj. koszalińskie
Stanowisko 17

Uniwersytet im. Adama Mickiewicza
w Poznaniu
Instytut Prahistoryi

Badania prowadził mgr Henryk Machajewski oraz Michał Brzostowicz. Finansował UAM i UJ. Drugi sezon badań, Stanowisko wielokulturowe. Cmentarzysko ludności kultury lużyckiej /H/C/, osada ludności kultury wielbarskiej fazy lubowidzkiej i ludności grupy dębczyńskiej /faza B2 - C2/D1/, elementy osadnictwa ludności kultury okresu wczesnego średniowiecza /X-XI w./.

Badania skoncentrowano we wschodniej części stanowiska. Na obszarze 360 m² stwierdzono 137 obiektów dwóch jednostek kulturowych:

- a/ kultura lużycka - H/C - cmentarzysko, 1 grób ciałopalny jamowy popielnicowy bez-obstawy kamiennej i resztek stołu,
- b/ kultura wielbarska fazy lubowidzkiej i grupa dębczyńska - osada faza B2 wczesnego okresu rzymskiego - przełom faz C2/D1. Stwierdzono 136 obiektów, w tym 5 ziemianek, 2 paleniska oraz 129 jam posłupowych, będących w większości pozostałościami po konstrukcjach przyziemiankowych. Uwagę zwracają urozmaicone i rozbudowane części naziemne ziemianek. W powiązaniu z ziemianką z roku 1983 stwierdzić należy, że ziemianki zlokalizowane są na planie koła z wyraźnie wyodrębnionym majdanem. W obiektach stwierdzono naczynia grupy I, II, VI wg R. Schindlera, te ostatnie zdobione ornamentem plastycznym w formie pionowych bruzd oraz zapinki żelazne AII, 41, AVII /?/, grupy VI2, ser. 5 wg W. Malthesa, sprzączki żelazne dwudzielne o ramie w kształcie litery "omega", tok żelazny, paciorki szklane, przęśliki gliniane. Ponadto w jednej z ziemianek natrafiono na skupisko nadpalonych żółędzi.